

I Księga Samuela

Rozdział 23

1. I powiedziano Dawidowi, mówiąc: Oto Filistynowie dobywają Ceilę i plądrują gumna. 2. Radził się tedy Dawid JAHWE, mówiąc: Mamli iść a porazić te Filistyny? I rzekł JAHWE do Dawida: Idź a porazisz Filistyny i Ceilę wybawisz. 3. I rzekli mężowie, którzy byli z Dawidem, do niego: Oto my tu w Judzkiej ziemi będąc, boimy się: a cóż więcej, jeśli pójdziem do Ceile ku wojskom Filistyńskim? 4. Znowu tedy Dawid radził się JAHWE. Który odpowiadając, rzekł mu: Wstań a idź do Ceile, bo ja dam Filistyny w rękę twoją. 5. Poszedł tedy Dawid i mężowie jego do Ceili i walczył z Filistyny, i zapędził bydła ich, i poraził je porażką wielką: i wybawił Dawid mieszczyznę Ceile. 6. Lecz naonczas, gdy uciekał Abiatar, syn Achimelechów, do Dawida do Ceile, przyszedł był mając z sobą efod. 7. I powiedziano Saulowi, że Dawid wszedł do Ceile, i rzekł Saul: Dał go Bóg w ręce moje, i zawarty jest wszedłszy do miasta, w którym są bramy i zamki. 8. I przykazał Saul wszystkiemu ludu, aby szli na wojnę do Ceile i obiegli Dawida i lud jego. 9. Czego gdy się Dawid dowiedział, iż mu Saul potajemnie złe gotował, rzekł do Abiatara kapłana: Przyłóż efod. 10. I rzekł Dawid: JAHWE Boże Izraelów! Słyszał tę wieść sługa twój, że Saul gotuje się przyść do Ceile, aby zburzył miasto dla mnie. 11. Wydadażli mnie mężowie Ceili w ręce jego? A przyjeździeli Saul, jako słyszał sługa twój? JAHWE Boże Izraelów, oznajmi słudze twemu! I rzekł JAHWE: Przyjedzie. 12. I rzekł Dawid: wydadażli mię mężowie Ceili i mężowie, którzy ze mną są, w ręce Saulowe? I rzekł JAHWE: Wydadaż. 13. Wstał tedy Dawid i mężowie jego, około sześciu set, i wyszedłszy z Ceile i tu i ówdzie się tułali niepewni. I powiedziano Saulowi, że uciekł Dawid z Ceile i uszedł, przetoż zaniechał wyjechać. 14. A Dawid mieszkał na puszczy po miejscach mocnych i mieszkał na górze puszczy Zif, na górze ciemnej; wszakże go Saul szukał po wszystkie dni i nie dał go Bóg w ręce jego. 15. I ujrział Dawid, że wyszedł Saul szukać dusze jego. A Dawid był na puszczy Zif w lesie. 16. I wstał Jonatas, syn Saulów, i szedł do Dawida do lasa, i posilił ręce jego w Bogu, i rzekł mu: 17. Nie bój się, bo cię nie najdzie ręka Saula, ojca mego, a ty królować będziesz nad Izraelem, a ja będę wtóry po tobie; lecz i Saul, ojciec mój, o tym wie. 18. A tak postanowili oba przymierze przed JAHWE i mieszkał Dawid w lesie; a Jonatas wrócił się do domu swego. 19. I wstąpili Zyfejczycy do Saula w Gabaa, mówiąc: Aza oto Dawid nie kryje się u nas po miejscach bezpiecznych lasu na pagórku Hachila, która jest po prawej stronie puszczy? 20. A tak teraz, jako pragnęła dusza twoja, żebyś zjachał, zjedź, a nasza będzie podać go w ręce królewskie. 21. I rzekł Saul: Błogosławieniście wy od JAHWE, iżście się mnie użalili! 22. A tak idźcie, proszę, a gotujcie pilniej i czyńcie dworniej, i wyspiegujcie miejsce, gdzie jest noga jego, abo kto go tam widział, bo myśli o mnie, że nań chytrze się zasadzam. 23. Wypatrzcież a obaczcie wszystkie jamy jego, w których się tai, a wróćcie się do mnie na pewną rzecz, że pójdę z wami: a choćby się też skrył w ziemię, będę go szukał we wszystkich tysiącach Judzkich. 24. A oni wstawszy, poszli do Zif przed Saulem. A Dawid i mężowie jego byli na puszczy Maon na polach po prawej Jesimon.

25. Jachał tedy Saul i towarzysze jego szukać go, lecz dano znać Dawidowi, i natychmiast stąpił na skałę, i mieszkał w puszczy Maon. Co gdy usłyszał Saul, gonił Dawida na puszczy Maon. **26.** I jachał Saul po boku góry z jednej strony, a Dawid i mężowie jego byli z boku góry po drugiej stronie i już był Dawid zwątpił, żeby mógł ująć przed obliczem Saula: a tak Saul i mężowie jego na kształt wieńca obtoczyli Dawida i męża jego, aby je pojмали. **27.** I przybieżał poseł do Saula, mówiąc: Pośpiesz się a przyjedź, bo Filistynowie wtargnęli w ziemię. **28.** A tak wrócił się Saul, przestawszy gonić Dawida, i ciągnął przeciw Filistynom. I dlatego nazwali ono miejsce Skałą Rozłączającą. **29.** - - -

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.